

XEROX
22X

D 118/2009

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
Secția Comercială și de Contencios Administrativ și Fiscal

DOSAR NR.

DECIZIA nr. 2

Ședința publică din data de 7 octombrie 2010

Președinte -

Judecător -

Judecător -

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamantul [redacted], cu sediul în [redacted], județul Dâmbovița, împotriva sentinței nr. 726 din 15 iunie 2010 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița.

Recursul este timbrat cu taxă judiciară de timbru în cuantum de [redacted] lei, conform chitanței nr. [redacted] și timbru judiciar de 0,15 lei, acestea fiind anulate și atașate la dosarul cauzei.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns recurentul-reclamant, prin avocat [redacted], lipsind intimata - pârâtă D.G.F.P. Dâmbovița.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de greșierul de ședință, după care,

Curtea informează părțile asupra posibilității și a avantajelor folosirii procedurii medierii, prevăzută de Legea nr. 192/2006, și le îndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictelor dintre ele.

Apărătorul recurentului-reclamant, avocat [redacted] menționează că nu are cereri de formulat și solicită acordarea cuvântului în susținerea recursului.

Curtea ia act că recurentul-reclamant nu are cereri de formulat și, constatând cauza în stare de judecată, acordă cuvântul în dezbaterea recursului.

Avocat [redacted] Ligia, având cuvântul pentru recurentul-reclamant, critică sentința nr. 726/15.06.2010, pentru nelegalitate și netemeinicie, invocând incidența disp. art. 304 pct. 1 și 9 Cod proc. civ.

Astfel, susține că sentința recurată a fost pronunțată de un alt complet decât cel care a luat parte la dezbaterile în fond a cauzei, dosarul fiind instrumentat de un judecător, până la termenul din data de 08.06.2010, termen la care dosarul a fost instrumentat de un alt judecător care, motivând că nu cunoaște speța, a amânat pronunțarea cauzei la data de 15.06.2010, procedându-se în această manieră, nu a fost respectat principiul continuității.

Față de acest motiv, solicită admiterea recursului, casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare.

O altă critică adusă sentinței constă în aceea că sentința a fost dată cu aplicarea greșită a legislației în vigoare, neținându-se seama de concluziile expertului contabil și nici de prevederile art. 24 alin. 6 lit. c Cod fiscal.

Reaua credință a agenților organului de control reiese și din faptul că deși au înlăturat metoda de calcul a amortizării accelerate și au aplicat metoda amortizării lineare, care este cea mai împovărătoare pentru un agent economic, nici măcar nu au făcut vorbire de metoda degresivă, nici în teren și nici în răspunsul primit la contestație.

Instanța de judecată, alături de organul de control, impunând metoda amortizării lineare spulberă opțiunea atribuită agentului economic, opțiune prevăzută de Codul fiscal.

Expertul desemnat în cauză a concluzionat că se puteau aplica metodele de amortizare accelerată și degresivă, la ambele metode nemaexistând debite de plată, iar Codul fiscal lasă agentul economic să aleagă metoda de amortizare a unui autoturism.

Pentru motivele expuse pe larg în cererea de recurs, solicită admiterea recursului, modificarea, în tot, a sentinței, în sensul admiterii acțiunii așa cum a fost formulată.

Solicită obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată constând în onorariul de expert achitat la instanța de fond.

CURTEA

Asupra recursului de față, reține următoarele:

Prin contestația înregistrată la Tribunalul Dâmbovița sub nr. ..., Cabinetul Avocat ..., a solicitat, în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. ... a deciziei de impunere nr. ... a dispoziției de măsuri întocmită de DGFP Dâmbovița, precum și exonerarea de la plata sumelor impuse.

În motivarea contestației, s-a arătat că, prin raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere, a fost stabilit în sarcina cabinetului de avocatură suma de ... lei, reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar în cuantum de ... lei, ... lei majorări de întârziere și ... lei TVA. Se arată că motivul invocat de organul de inspecție fiscală pentru impozitele pe venit suplimentare calculate pentru anul 2007, a fost înregistrat eronat la rubrica cheltuieli a amortizării accelerate pentru autoturismul marca Tuareg și a excluderii combustibilului consumat de cele două auto înregistrate pe cabinet, pentru acestea calculându-se impozit suplimentar în cuantum de ... lei și majorări de întârziere de ... lei.

Contestatoarea a arătat că, potrivit art. 48 alin 4 din Codul fiscal, condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse, trebuie să fie cuprinse în anul financiar al anului în cursul căruia au fost plătite. Cabinetul a achitat astfel în momentul achiziționării suma de ... lei, reprezentând avans conform OP nr. ... ar potrivit art. 24 alin 6 lit. b și c din Codul fiscal, regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină, pentru echipamente tehnologice (mașini, unelte și instalații, computere și echipamente periferice ale acestora), prin metoda liniară, degresivă sau accelerată, iar în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, conform metodei liniare sau degressive.

Contestatoarea a precizat că agenții de control fiscal au înlăturat metoda de calcul a amortizării accelerate și au aplicat metoda amortizării liniare, care este cea mai împovărătoare pentru un agent economic, nefăcând vorbire de metoda degresivă nici în teren și nici în răspunsul primit la contestație, potrivit art. 48 alin. 4 coroborat cu art. 38 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

De asemenea, cu privire la bonurile pentru combustibil în valoare de lei, niciun text de lege nu prevede că lipsa unor mențiuni aplicate de persoana fizică pe spatele acestora duce la nulitatea lor.

Intimata a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea contestației, criticile contestatoarei fiind nefondate, întrucât reclamanta a înregistrat o cheltuială cu amortizarea autoturismului Tuareg, de lei, folosind în mod eronat și nelegal metoda de amortizare accelerată, aplicabilă mijloacelor fixe, respectiv echipamentelor tehnologice și nicidecum pentru autoturisme, care nu fac parte din categoria acestora. De asemenea, cabinetul a folosit această metodă pentru întreg anul 2007, cu toate că autoturismul a fost achiziționat în luna noiembrie 2007, situație în care trebuia aplicată metoda de amortizare fiscală prevăzută de art. 24 alin. 11 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, potrivit căreia, amortizarea fiscală începe cu luna următoare celei în care bunul amortizabil se pune în funcțiune, respectiv decembrie 2007. Pentru diferența de impozit pe venit, inspectorii fiscali au calculat majorări de întârziere, conform dispozițiilor art. 5 din Legea nr. 210/2005 și art. 119 din OG nr. 92/2003, începând cu data de 21.10.2008, până la data de 8.09.2009.

În ceea ce privește taxa pe valoare adăugată, în cuantum de lei, stabilită în minus de inspectorii fiscali, provine din deducerea TVA după bonuri fiscale de achiziție combustibil, care nu conțineau datele de identificare ale cumpărătorului și nici ale autoturismului folosit, încălcându-se prevederile art. 146 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 146 alin. 1 din HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal și art. 1 alin. 2 lit. b din OMF nr. 1714/14.11.2005 privind aplicarea prevederilor HG nr. 831/1997, pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora.

La cererea contestatoarei s-a dispus efectuarea, în cauză, a unui raport de expertiză contabilă, de către expert , depunându-se, de către expert, și răspunsul la obiecțiunile formulate de intimată.

Intimata a depus la dosar un punct de vedere al organelor de inspecție fiscală, cu privire la răspunsul la obiecțiuni.

Prin sentința nr. din Tribunalul Dâmbovița a respins cererea formulată de contestatoare, reținând că aceasta a formulat contestație împotriva deciziilor emise de intimată, contestând, în primul rând, impozitul pe venit calculat suplimentar pentru anul 2007, prin înregistrarea la rubrica cheltuieli a amortizării accelerate pentru un auto marca Tuareg, și, în al doilea rând, excluderea combustibilului consumat de autoturismele înregistrate pe cabinet.

În ce privește înregistrarea auto marca Tuareg, instanța de fond a constatat că acesta a fost achiziționat în luna noiembrie 2007, printr-un contract de leasing financiar, reclamanta înregistrând o cheltuială cu amortizarea autoturismului, în sumă de lei, folosind metoda de amortizare accelerată, iar în cadrul acesteia întreg anul 2007.

S-a mai reținut, de prima instanță, că, așa cum a reținut și intimata, reclamanta a încadrat în mod eronat autoturismul în categoria mașinilor, ca echipament tehnologic prevăzute de art. 24 alin. 6 din Codul fiscal. Conform acestuia, echipamentele tehnologice reprezintă mașini, unelte, instalații, computere și nu autoturisme de felul celui achiziționat de reclamantă, autoturismele regăsindu-se, conform art. 2 din HG nr. 2139/30.11.2004, pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele de funcționare a mijloacelor fixe, în categoria mijloacelor de transport auto-mijloace de transport pentru persoane-autoturism, cu durata normată de funcționare cuprinsă între 4-6 ani, nebeneficiind de amortizare accelerată.

Mai mult, au fost încălcate și dispozițiile art. 24 alin. 11 lit. a din Codul fiscal, potrivit căruia amortizarea fiscală începe cu luna următoare celei în care bunul amortizabil se pune în funcțiune, respectiv decembrie 2007, însă reclamanta a aplicat-o pentru întreg anul 2007.

În aceste condiții, instanța de fond a reținut că, neaplicându-se reclamantei metoda de amortizare accelerată, concluziile expertului desemnat în cauză nu au relevanță în soluționarea cauzei, întrucât acesta nu a făcut decât să verifice modul în care s-a efectuat amortizarea prin aplicarea metodei accelerate și celei degresive, care la rândul său nu se aplică situației reclamantei și, prin urmare, inspectorii fiscali, în mod corect au reținut faptul că, neaplicându-se metoda de amortizare accelerată, reclamanta încadrând în mod eronat autoturismul ca echipament tehnologic, acesteia i se aplică metoda de amortizare liniară, în modul în care a fost calculat prin decizia de impunere, astfel că datorează sumele stabilite prin deciziile din ..., motiv pentru care va fi respinsă contestația ce vizează amortizarea autoturismului.

În ceea ce privește cel de-al doilea aspect criticat de reclamantă, ce vizează bonurile fiscale emise de benzinării, instanța de fond a reținut că acestea nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, întrucât nu cuprind datele de identificare ale cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autoturismului.

Față de dispozițiile art. 48 alin. 4 lit. a din Codul fiscal, orice cheltuială trebuie să aibă la baza documente justificative, ori, bonurile în cauză, nu respectă cerințele OMFP nr. 1040/2004 și OMFP 1714/2005, din care rezultă ce înseamnă document justificativ și arată cerințele pe care trebuie să le îndeplinească bonurile fiscale emise de aparatele de marcat, pentru a fi considerate documente justificative, în baza cărora să se deduce cheltuielile efectuate.

De altfel, expertul desemnat în cauză, în analiza acestor bonuri, nu motivează de ce acestea ar întruni cerințele unui document justificativ, susținând doar că, "din moment ce în evidența contribuabilului sunt înregistrate mijloace fixe auto, este evident că acestea implică și efectuarea de cheltuieli cu carburanții, drept pentru care bonurile fiscale de carburanți reprezintă cheltuieli deductibile". Mai mult, în răspunsul la obiecțiuni expertul, după enunțarea textelor legale incidente, susține că, „faptul că reclamanta nu a completat pe bonurile fiscale de carburanți, numele cabinetului de avocatură și numărul de înmatriculare al autoturismului, așa cum prevede OMFP 1714/2005, se poate datora lipsei de pe unele dintre bonurile fiscale de carburanți, a spațiilor necesare efectuării acestor completări”.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs contestatoarea care critică sentința pentru nelegalitate și netemeinicie, invocând incidența dispozițiilor art. 304 pct. 1 și 9 Cod proc. civ.

Astfel, susține că, un prim motiv constă în aceea că sentința recurată a fost pronunțată de un alt complet decât cel care a luat parte la dezbaterile în fond a cauzei, dosarul fiind instrumentat, până la termenul din data de 08.06.2010, de un judecător, iar pricina a fost soluționată de un alt judecător care, motivând că nu cunoaște speța a amânat pronunțarea cauzei la data de 15.06.2010. Procedându-se în această manieră, nu a fost respectat principiul continuității.

Față de acest motiv, solicită admiterea recursului, casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Recurentul critică sentința și pentru aceea că sentința a fost dată cu aplicarea greșită a legislației în vigoare, neținându-se seama de concluziile expertului contabil și nici de prevederile art. 24 alin. 6 lit. c Cod fiscal.

Reaua credință a agenților organului de control reiese și din faptul că deși au înlăturat metoda de calcul a amortizării accelerate și au aplicat metoda amortizării lineare care este cea mai împovărătoare pentru un agent economic, nici măcar nu au făcut vorbire de metoda degresivă nici în termen și nici în răspunsul primit la contestație.

Instanța de judecată, alături de organul de control, impunând metoda amortizării lineare spulberă opțiunea atribuită agentului economic, opțiune prevăzută de Codul fiscal.

Mai mult, o altă mențiune din considerentele sentinței recurate în sensul că, ”concluziile expertului nu au relevanță în soluționarea cauzei, întrucât nu au făcut decât să verifice modul în care s-a efectuat amortizarea prin aplicarea metodei accelerate și degressive, care nu se aplică situației reclamantei” duc la concluzia că instanța nu a citit obiectivele expertizei și nu ține seama de părerea unei persoane autorizate.

Expertul desemnat în cauză a concluzionat că se puteau aplica metodele de amortizare accelerată și degresivă, la ambele metode nemaexistând debite de plată, iar Codul fiscal lasă agentul economic să aleagă metoda de amortizare a unui autoturism. Expertul a concluzionat că, în cazul aplicării metodei de amortizare degresivă pentru anul 2007, impozitul pe venit era de ... lei, din care se scade suma de ..., impozit achitat pentru anul 2006(când s-a înregistrat pierdere fiscală), 2007 și 2008(pierdere fiscală).

Recurentul arată că a solicitat această variantă întrucât nu a existat opoziție din partea intimatului(opoziție existând doar la metoda amortizării accelerate), mai mult, în punctul de vedere depus de intimat la termenul de judecată din data de 08.06.2010 confirmă că se putea aplica metoda amortizării degressive, pe care o consideră perfect admisibilă.

Cu privire la bonurile de combustibil, recurentul susține că nici un text de lege nu prevede că, în lipsa unor mențiuni aplicate de persoana fizică pe spatele bonurilor, duce la nulitatea lor. Faptul că aceste bonuri existau faptic în limita bunului simț, aveau toate datele unității pecc, agenții de control au acceptat două autovehicule pe cabinetul de avocatură, combustibilul în cauză a fost consumat în scopul desfășurării activității cabinetului, acestea fiind cheltuieli dovedite, care nu se puteau înlătura, chestiune concluzionată și de expertul contabil, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 2 din OMFP 1714/2005 și OG nr. 28/1999.

Recurentul solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței, în sensul admiterii acțiunii așa cum a fost formulată.

Curtea, examinând sentința atacată prin prisma criticilor formulate, a actelor și lucrărilor dosarului, dar și a normelor legale, incidente în soluționarea cauzei, conform prev. art. 312 alin. 1 Cod proc. civ., va admite recursul, va modifica în tot sentința atacată, iar pe fond va admite acțiunea, pentru următoarele considerente:

Primul motiv de recurs formulat nu va fi primit de curte ca fiind întemeiat, deoarece, din procesul-verbal încheiat la 08.06.2010, existent la fila 111 dosar de fond, rezultă că doamna judecător căreia i s-a repartizat aleatoriu dosarul, la data soluționării cauzei se afla în concediu de odihnă.

Prevederile art. 98 alin. 6 din R.O.I., au fost respectate de conducerea Secției comerciale și de contencios administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Dâmbovița, întrucât, conform planificării de permanență pentru luna iunie, următorul complet de judecată a fost cel care în mod legal a înlocuit-o pe doamna judecător Adriana Laura Banu.

Așa stând lucrurile, motivul invocat de recurentă nu va fi primit, instanța de fond aplicând corect R.O.I. cu privire la repartizarea aleatorie a cauzelor, dar și cu înlocuirea unui judecător conform planificării de permanență, conform art. 98 alin. 6 R.O.I.

Referitor la celelalte critici aduse sentinței atacate, Curtea le va considera întemeiate, pentru următoarele considerente:

Expertiza dispusă în cauză a respectat întocmai obiectivele formulate, iar în concluziile raportului s-a reținut că în cazul aplicării metodei de amortizare degresivă pentru anul 2007, valoarea corectă a impozitului pe venit era de lei, sumă din care urma să se scoată valoarea impozitului achitat pentru anul 2006, adică lei, când s-au înregistrat pierderi fiscale pentru anii 2007 și 2008.

De reținut că intimatei instanța de fond i-a admis obiecțiunile formulate la raportul de expertiză, iar expertul și-a menținut punctul de vedere exprimat, în sensul că este corectă metoda amortizării degresive, la care intimata nu s-a opus, considerând-o, de asemenea, admisibilă, constatările inspectorilor fiscali referindu-se la amortizarea accelerată.

Curtea consideră că instanța de fond nu a efectuat în cauză o cercetare deosebit de riguroasă, complexă, nu a depus diligențe în a cunoaște opiniile părților, dar și cele ale expertului, când s-a pus problema alegerii uneia din formele amortizării accelerate cum a început recurenta și cea degresivă, aleasă ulterior, care este de asemenea legală.

Motivarea, constând în aceea că raportul de expertiză, concluziile acestuia, inclusiv completarea și răspunsul la obiecțiuni poate determina instanța de recurs să considere că, judecătorul fondului nu a respectat prevederile art. 129 Cod proc. civ. și nici nu a interpretat corect probele în ansamblul lor.

Cât privește critica referitoare la bonurile de combustibil, de asemenea, urmează ca instanța de recurs să o considere întemeiată, atâta timp cât nu există o normă imperativă, un text de lege care să prevadă că un asemenea document, dacă nu poartă mențiunile persoanei fizice, care s-a deplasat în vederea desfășurării activității unei societăți, respectiv a cabinetului de avocatură în care recurenta își desfășoară activitatea, este lovit de nulitate, deci nu va fi avut în vedere la un eventual control.

Concluzionând, în considerarea celor ce preced, Curtea va admite recursul, va modifica în tot sentința nr. 726 din 15 iunie 2010 pronunțată de Tribunalul

Dâmbovița - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în sensul că va admite acțiunea, va anula raportul de inspecție fiscală nr. 29234/2009, decizia de impunere nr. 29234/2009, dispoziția de măsuri, decizia 11/2009, decizia 118/2009, pentru suma de 24.445 lei.

Văzând dispozițiile art. 274 Cod proc. civ., va obliga intimata-pârâtă să plătească recurentei suma de 1.600 lei, reprezentând onorariu expert.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursul declarat de reclamantul _____, cu sediul în _____, județul Dâmbovița, împotriva sentinței nr. 726 din 15 iunie 2010 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița**, cu sediul în Târgoviște, Calea Domneasca nr. 166, județul Dâmbovița și, în consecință:

Modifică în tot sentința nr. 726 din 15 iunie 2010 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în sensul că admite acțiunea, anulează raportul de inspecție fiscală nr. 29234/2009, decizia de impunere nr. 29234/2009, dispoziția de măsuri, decizia 11/2009, decizia 118/2009, pentru suma de 24.445 lei.

Obligă intimata-pârâtă la plata sumei de 1.600 lei, onorariu expert către contestatoare.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 7 octombrie 2010.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

red. EG
tehnored MC
4 ex/14.10.2010
d.f. 5300/120/2009 Trib.Dâmbovița
j.f.I. Florea
Operator date cu caracter personal
Număr notificare 3120

